

Új moralisták, farizeusok (23. rész)

Kérdések a hazai és a nemzetközi sajtóhoz egy év szocialista–szabad demokrata kormányzás és a Szász-ügy kapcsán

■ BAYER ZSOLT

Most, igen, most kell majd nagyon figyelni és megfigyezni mindazt, ami történni fog.

Egyszer majd tanítani fogják. Egyszer, ki tudja, mikor, mennyi év múlva egy mentalitástörténetben jártas és abban hívó oktató fogja ecsetelni a tudni vágyó ifjaknak a Szász Károly-ügyet a magyar sajtó tükrében. Most a baloldali és liberális (tehát „független” – hehe – és szakmailag kifogástalan – hihi) magyar sajtó kétségbeesetten és körömszakadtáig fogja védelmezni Medgyessy Pétert és kormányát.

Lássuk be: nem is tehet mást.

Ez a magyar sajtó oda van bilincselve ehhez a kormányhoz.

Odabilincselték magukat az Orbán-kormány négy esztendeje alatt, amikor ennek a sajtónak a „burzsoáziaja”, a magyar „médiaburzsoázia” úgy döntött, országláncra vállal a polgári kormány megbuktatásában. 1998-ban úgy döntöttek, gyűlölik a Fideszt és személy szerint annak vezetőjét, a köztársaság miniszterelnökét. Gyűlölik és gyűlölni fogják, mert az új hatalom nem részese a velejéig rothadt konszenzusnak, nem részese a múltnak.

„El lehet dobni a régi telefonszámokat” – ezt nem tudták megbocsátani. Emlékeznek még (dehogyan emlékeznek, ha ebben az országban bárki, bármire emlékezne, akkor ezek az alakok most nem lennének kormányon): Orbán Viktor még le sem tette talán az esküt, amikor meghívták a foci-vb döntőjére. Ő elutazott, majd hetekig nem került le a címlapokról, hogy kicsoda elképesztő gazemberség volt a részéről a kisleány részt venni az eseményen. Aki egy kicsit is nyitott szemmel járt a világban, már akkor tudhatta, itt nem lesz kegyelem. „Mint kutyák közé ha nyúlfiat lökének...” – úgy estek a Fidesz-kormány torkának. Ezek.

Ezek!

Emlékeznek még (dehogyan emlékeznek...): Orbán-bányák, Orbán, az Arturo Ui, Orbán, a „geci”, Orbán, a pszichopata, Orbán, a „törpe”, Orbán, a Sztálin, „orbánizmus egyenlő kádárizmus”, „a fiúk soha nem dolgoztak”, „a fiúk reggeltől estig lopnak”, „Orbánék az autópálya építésén keresztül lopják el a költségvetési milliárdokat”, „Orbánék felszámolják a demokráciát”, „Orbánék tisztogatnak”, „egész pályás letámadás”, óriási érdeklődéssel kísért és hetekig címlapra lökötött Eörsi-féle sajtótájékoztató arról, hogy Simicska Lajos öltönyöket lop, „a Fidesz az APEH-ot használja ellenfelei megfélemlítésére”, „nyílt diktatúra”, „menekülnek a cigányok”, „rettegnek a zsidók”, „szűkülnek félelmükben a buzik”, „tombol a sajtódiktatúra”, s mindezek mellett Orbán es esében felejtli lányát és veri a feleségét...

Majd a polgári köröknek „lelki igénye van a fasizmusra”.

Ez ment négy évig, s ez megy egy éve...

A világsajtóban menetrendszerűen tűntek fel az itthonról sugalmazott cikkek az antiszemitizmusról, diktatúráról, cigányellenességről, amit a kormány vagy támogat, vagy eltűr.

Emlékeznek még (nem emlékeznek) egy Krasznai József nevű, azóta pedofília gyanújába keveredett és ezért feljelentett sötét alakra és az egész zámosi cirkuszra? Emlékeznek még a Strasbourgba „menekülő” és ott menedéket kapott cigányokra, akik közül kettőt azóta börtönbe csuktak lopásért a francia hatóságok, s akik között ott lapul a Zámolyban agyonvert fiatalember egyik gyilkosa? Emlékeznek még a francia hatóságoknak köszönetet mondó „magyar értelmiségiek” nyílt levelére? Az a level maga volt a nemzetárulás és a vérfagyasztó, arcátlan hazugság. Emlékeznek még, hogy a Jane's Intelligence Digest megírta, hogy az egész zámosi akció mögött az orosz titkosszolgálat áll? S a cikk megjelenését követően a hazai sajtó idét s fáradságot nem kímélve próbálta bizonygatni, hogy a cikket az Orbán-kormány rendelte meg, illetve azt, hogy a Jane's Intelligence Digest nem mérvadó orgánus. (Nevezett lap az egyetlen mérvadó titkosszolgálat területén, az egész világ figyelt a véleményére.)

Emlékeznek még: amikor bejárta a Szabad Európát, majd a Jewish Telegraphic Agencyt, a Christian Science Monitort, a Washington Jewish Weeket és a Jerusalem Reportot az a cikk, amely arról értekezett, hogy „Magyarországon visszatért a politikai antiszemitizmus...” A cikk forrása Haraszi Miklós, volt „szadista” képviselő, mai „szadista” médiakurátor.

Mocskos hazugság volt, Haraszi.

Emlékeznek még: amikor Haraszi az osztrák Profil című lapnak azt nyilatkozta, hogy a kor-

mány a szélsőjobbal kokettál és kódolt antiszemitá beszéddel operál...

Mocskos hazugság volt, Haraszi.

Emlékeznek még Sheila Sitalsing cikkére, amelyben Kővér Lászlónak tulajdonította a következő mondatot: „En jó ember vagyok, nem zsidó és nem kommunista...” Az újságíró egy szocialista parlamenti képviselőre hivatkozott mint forrásra.

Mocskos hazugság volt, Sitalsing, mocskosul hazudtál, szocialista parlamenti képviselő. A forrás Herzog Edit.

Emlékeznek még, amikor a holland Trouw című napilap világgá repítette a hírt, miszerint az Orbán-kormány kedvenc lapja, a Napi Magyarország arra biztatja olvasóit, hogy egy ismert médiaszociológus bőrből készítsenek lámpaerőnyöt. A forrás Vársárhelyi Mária.

Mocskos hazugság volt, Trouw, mocskos hazugság volt, Vársárhelyi.

Emlékeznek a Limes cikkére? Az volt a címe, hogy Antiszemitizmus Orbán Magyarországon. S ebben Olga Mattera kifejtette, hogy a nyolcvan-éves magyar zsidóság helyzete rosszabb lett a rendszerváltás után. „Az Országgyűlésben is polgárjogot nyert a vérfagyasztó antiszemitá és idegenellenes retorika, amely megváltoztatta a posztkommunista Magyarország politikai jellegét” – írta Olga Mattera.

Mocskos hazugság volt, Mattera.

Emlékeznek még a Die Zeit cikkére, amelyben ez a kitétel szerepelt: „Magyarország csupán 37 éves miniszterelnöke ma leginkább királlyá szeretne válni”, továbbá „még soha nem rabolták el magyar politikusok a koronát, mint ennek az évrnek az elején...” Forrás: Gusztos Péter és Ónodi Tamás.

Mocskos hazugság volt, Die Zeit, mocskos hazugság volt, Gusztos és Ónodi.

Emlékeznek, mit mondott Magyar Bálint a Liberális Internacionálé kongresszusán Ottawában? „A liberális értékek, a szabadság, a tisztességes piac eltűntek a kormányzati gyakorlatból. A hatalom, mint a Kádár-rendszer idején, mindent centralizál, mindent az uralma alá hajt.” Ezt mondta.

Mocskos hazugság volt, Magyar. (Az összeállítás elolvasható a Nemetör június 18-i számában.)

Végezetül egy apróság még, hadd legyek ennyire szubjektív: a Die Presse azt írta, hogy Bayer Zsolt, a Sajtóklub tagja a 2001. szeptember 11-i eseményeket követően örömeinek adott hangot, amiért Amerikát végre megleckéztették.

Mocskos hazugság volt, mert indítottam, és meg is nyertem.

Dől a hazugság négy éven át a hazai és a nemzetközi sajtóban. S mindezek ellenére alig nyegvenez az szavazaton múlt a tavaly tavaszi választás – de ez most már mellékes. Most a jelenre kell figyelni, no és a jövőre; arra, mit tesz és mit fog tenni ez a sajtó.

Hol vannak például az Orbán-kormány idején olyannyira aktív külföldi tudósítók? Most nincs miről írni, fiúk-lányok?

Az elmúlt tizenhárom év egyértelműen legnagyobb botránya az APEH adatmáslási ügye. Nem volt, s talán még nem is lesz ehhez fogható támadás a demokrácia ellen. A világ bármely demokratikus országában elemi erejű tömegtüntetés és a kormány azonnali bukása lett volna az eredménye egy ilyen aljasságnak. Képzelnék el az angol, a francia, a német állampolgárt, amint tudomására jut, hogy teljes adatállományát valakik lemásolták, és a másolat(ok) azóta kering(nek) valahol, és senki nem tudja, ki és milyen céllal férhet hozzá azokhoz. Ez egész egyszerűen elképzelhetetlen. Ez talán Amerikában váltaná ki a legnagyobb tiltakozást, pedig ott mostanában különösen értelmezik az emberi jogokat, emlékezzünk csak a legutóbbi fejleményre, amikor tizenháromezer muzulmán utasították ki azonnal hatályaik az országból, bírósági végzés és felbontási lehetőség nélkül.

Nálunk néma csönd. Hallgatás. A sajtó kussol, sőt, a botrány kirobbantását ócsárolja, és védi a védtetlent...

Hol vagytok ilyenkor, külföldi tudósítók?

De ha már itt van ez a lisszaboni jelentés, amitől annyira idegesek lettek a kormánypártok és az egész kormány, akkor tegyünk fel néhány kérdést, s egyszerűen fordítsuk meg a dolgokat, attól lesz mindig minden olyan érdekes.

Mi lett volna itt, ha az Orbán-kormány hivatalba lépését követően elvisz a rendőrség egy köztisztviselőt, majd a fogdában megmotozza a testüregét? Világbotrány lett volna. Hörgött volna a hazai és a nemzetközi sajtó, igaz, fiúk-lányok...

Mi lett volna itt, ha az Orbán-kormány idején egy baloldali érzelmű honpolgár vitte volna be a jobboldali kormány elleni röpcéduláját fénymáslattatni, majd az alkalmazott (ő, az alkalmazott, aki Medgyessyék visszatérével megérezte a nyilas meg ávos házmesterek korát!) értesítette volna a rendőrséget, a rendőrség pedig kivonult volna, a röpcédulát elkobozta volna s vizsgálatot indított volna az „ügyben”?

Világbotrány lett volna. Hörgött volna a hazai és a nemzetközi sajtó, Eörsi István (bocsánat, eörsi istván) hamar megírta volna, hogy itt lelki igény van a fasizmusra, s ez a jobboldal és személyesen Orbán Viktor műve. Így lett volna, mi, fiúk-lányok...

Mi lett volna itt, ha Orbánék alatt egy kormányellenes tüntetőtől a rendőrség elkobozta volna a horogkeresztet ábrázoló transzparenst, majd házkutatást (!) tartott volna az illetőnél és eljárást indított volna ellene? Világbotrány lett volna. Üvöltöztetek volna, mi, fiúk-lányok...

Mi lett volna itt, ha egy Orbán Viktor mondjuk lenácizó fiatalember ellen eljárás indul, és az egész „ügy” eljut a bírósági tárgyalásig? Vért hánytatok volna, mi, fiúk-lányok...

Mi lett volna itt, ha Orbán miniszterelnöksége alatt a rendőrség brutálisan szétvert volna egy engedély nélküli tüntetést, és az „intézkedés” során az egyik rendőr ráfogja fegyverét az egyik fegyvertelen tüntetőre? Ezt tudjuk, ezt az egyet tudjuk. Hiszen az Antall-kormányt majdnem megbukták, s az egész országot jó négy napra teljesen megbénító, engedély nélküli taxisblokádnak idején az SZDSZ-politikusok egymást váltották a barrikádokon, ünnepezték a demokrácia diadalmát, a volt komcsikkal versengve követelték a kormány lemondását, és a tehetetlen kormányt mindeközben azzal az eszement hazugsággal vádolták, hogy a tömegbe akar(t) lövetni. Majd Göncz Árpád amnesztiát adott jó előre az összes főkolomposnak. Próbálna csak meg most Mádl Ferenc amnesztiát adni az eljárás alá vont Erzsébet hídi tüntetőknél! Mandátuma lejártáig ardtóznátok az elnök szegyenletes pártkötődéséről, mi, fiúk-lányok...

Képzelnék csak el, ha az Orbán-kormány idején történnék Pakson, ami most történt, és képzelnék el, hogy a kormány ezeket és így mondta volna az események után, ahogy és amiket Medgyessyék locsogtak összevissza. És képzelnék el, ahogy Orbán rendőrsége veri szét ilyen fertelmes brutalitással a Greenpeace aktivistáit. És mondjuk Orbán alatt merészeli a következő nyilatkozni a paksi rendőrkapitány: „az aktivistáknál megtaláltunk minden olyan eszközt, amivel be lehetett volna törni az atomerőmű területére. Találtunk láncokat és lakatot...”

Édesdrágajóistenem! Ha belehugogunk az emberi hülyeség kútjába, egy egész órát is várhatunk, míg megjön a visszhang...

Ha Orbán rendőrsége műveli mindezt, örjöntetek volna, mi, fiúk-lányok?

Akkor most miért kussoltok?

Hol vagy most, Adam LeBor? Florence la Bruyere? Gregor Mayer? Robert Wright? Runa Hellinga? Renée Postma? Tijn Sadé? Nektek minden ráfér a képetekre? Elüldögéltek törzshelyeteken az Alkotmány utcában, és frankón érzitek magatokat, mi? Nem zavar benneteket, hogy az országos rendőrfőkapitány a hetvenes években még jelentéseket írogatott az „ellenséges ellenzék” tevékenységéről? Nem zavar benneteket, hogy a regnáló miniszterelnök kommunista ügynök volt? Mit szólatok volna, ha Pintér Sándorról vagy Orbán Viktorról derült volna ki ugyanez? Miért nem kürtöltétek tele a világot azzal, hogy mi folyik Magyarhonban? Miért nem dörgöltétek otthoni olvasóitok orra alá, hogy az Európai Bizottság annak idején a „demokratikus érettség hiányának jeleként értékelte” a tény, miszerint Medgyessy nem mondott le a rendszerváltás előtti politikai rendőrségben betöltött szerepe miatt?

Nektek fizetnek ezért, vagy szorgalomból vagytok ennyire szervilisek, ennyire... hm... szelektíven érzékenyek az emberi jogok érvényesülésére?

S azért kérdezlek benneteket, jó Adam LeBor s mind a többiek, mert a hazai baloldali és liberális újságírásról nincs mit kérdezni. Mert ők odabilincselték magukat Medgyessyhez és Kovács-hoz, Kunczéhoz és Magyar Bálinthoz.

Ezek hetek óta védik körömszakadtáig Magyar Bálintot. Megint csak képzelnék el, hogy nem ennyi, csak negyede derül ki Pokorni Zoltánról minisztersége alatt. Már szétszedték volna. Darabokra. Mint a sakalok. Örjögve követelnék azonnali távozását. Most sajnálkoznak

azon, hogy az ellenzék rája a „gumicsontot”, hogy az ellenzék „képtelen másra, mint a kormány folyamatos támadására”.

Megáll az ember esze...

Ezután a négy év után ezek most kiegyezést meg mértéktartást követelnek. Ezek.

És ezek most fogják körömszakadtukig védeni a Szász Károly megveretése mögött meghúzódo védhetetlen történeteket. Mert a Pannonplast-botrány védhetetlen. S a benne szereplő összes cég és háttéremény. A Népszavát tulajdonló cég szerepvállalása, és Alexander Mudura felbukkanása. Az állami pénzek megjelenése a kétes tőzsdeakcióban.

Védhetetlen az egész.

Ahogy védhetetlen volt már a nagyváradi plauzúg. Mert ismét csak azt kérem, képzelnék el, mi lett volna, ha Orbán Viktor állami garanciával állami pénzt ad kölcsön mondjuk Szász Jenő székelyudvarhelyi polgármesternek, hogy építse be vásárlóközpontot a városban... Négy évig nem tudott volna lekerülni a címlapokról ez a botrány. Mudura és jó barátja, Medgyessy Péter plauzúgéból viszont természetesen csak az „akadékoskodó ellenzék” kreált botrányt.

És most itt van megint Mudura, az ügynök-miniszterelnök cimborája, csak most éppen a Pannonplast-részvények törvénytelen felvásárlása kapcsán.

És mi történnik?

Nagy N. Péter a Népszabadságban kifejti a következőket:

„Hol kimondva, hol nem, de a bottal verés potenciális felbujtói közé került így három cég, amely bevásárolta volna magát a Pannonplast nevű, egyébként eddig sem lírai, sem bünyői összefüggésbe nem sodródott részvénytársaságba, nyomukban a még hátsóbb termekben rámutattak egy nagybankra, arrébb egy nagy állami cégre, amelyek a pénzt adták volna, nem a veréshez, hanem részvényvásárláshoz, de ilyenkor ez szinte mindegy is, hiszen végül eljuthatunk oda, hogy laptársunk újságírója Szász Károly betegágyánál felteheti a kérdést, hogy vajon a miniszterelnök, amikor látogatásban a kórházban járt, szóba hozta-e Mudura Sándor nevét. És laptársunk újságírójának kérdése nem maradt megválaszolatlan. (...) A Budakeszi út néma husángos emberektől két nap alatt minden valóságos információ nélkül el lehet jutni a kormányfő romániai plauzúgító barátjához úgy, hogy közben látószög mindenki csak teszi a dolgát.”

Bizony, Charlie! (Elég régóta ismerjük egymást Nagy N. Péterrel, hogy most megengedjem magamnak ezt a megszólítást...) Szóval bizony Charlie! És más nem is fog utána járni ennek az egész ocsmánságnak, csak mi, és még az a néhány megmaradt ellenzéki lap, tévé, újság. Ti pedig idét, fáradságot nem kímélve fogjátok mosni Medgyessyék gatyáját, már megint. S természetesen bennünket és az ellenzékét fogjátok összeesküvés-elméletek gyártásával megvádolni. Micsoda disznóság, mi, Charlie, hogy megirtok a háttérben meghúzódo cégbirodalmat, s ebből még következtetéseket is megpróbálunk levonni. De tudod mit, Charlie? Most mégis kérdezek tőled (töletek) valamit. Figyelj csak: Medgyessy csütörtökön a következőket nyilatkozta: Az elmúlt hetek eseményei és Pólt Péter megfigyelési ügye ugyanazon folyamat részei. Először a volt miniszterelnök feljelenti az országot Lisszabonban, majd megtörténik Szász Károly megverése, ami azt a látványt kelti, mintha itt lenne rend, végül hirtelen előkerül egy dokumentum, amely a legfőbb ügyész megfigyeléséről szól. „Bizom benne, hogy mindez nem egy koncepció része.”

Nos, ezt mondta a miniszterelnök, Charlie! Te is érted, ugye? „Nem egy koncepció része...” Ennél undorítóbbat nehezen mondhatott volna a te miniszterelnök, Charlie! Mert ugye világos, ez csupán azt jelenti, hogy minden mögött a volt kormány, a Fidesz, és természetesen Orbán Viktor áll. Igaz, Charlie? Talán maga Orbán Viktor, aki „kék-sárga áramvonalas sisakban” el-esett azon a hajlon biciklijével Szász Károly autója előtt...

Te, Charlie, ezt is frod idézett cikkedben Szász Károlyról: „Az vesse rá az első követ, aki ilyen zaklatott állapotban, amelybe a támadás taszította, feltétlenül különös gondot fordítana a támadhatatlan mérlegelésre.”

És Medgyessy ki vesse az első követ, Charlie? Ugyanis őt egyelőre még nem verte össze senki sem.

Ezt is ír meg, Charlie. Erről is legyen néhány okos szava. Ha pedig nem lesz, akkor a következő harminc esztendőben ne nézz bele a tükörbe...